

[Poul Sørensen.]

denne Sag stor Interesse, naar den har været til Behandling her i Rigsdagen. Det Forsikringsgrundlag, Lovforslaget hviler paa, tiltaler i høj Grad, under alle sociale Forhold, vort Parti. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at fremhæve det gode ved den Lovgivning, som gennem Aar er bygget op, og hvorved Arbejdsløshedskassernes Ledelse er lagt over til Arbejderne selv. Det har tit været drøftet, hvorvidt man skulde overføre den til det offentlige, men jeg tror, at Udviklingen fuldt og helt har vist, at det har været til stor Gavn for hele Samfundet, at man har ladet de forsikrede selv have hele Ledelsen af Kasserne, hvorved man har undgaaet et stort offentligt Apparat.

Det foreliggende Lovforslag tilfredsstiller os paa mange Maader som et Forsøg paa Simplificering af Arbejdsløshedslovgivningen. De, der for godt et Aars Tid siden deltog i Forhandlingerne om Ændringer i Arbejdsløshedslovgivningen, vil erindre, hvilket Vildnis man skulde igennem for at naa frem til de Reguleringsbestemmelser, man dengang fik gennemført paa Rigsdagen. Der er derfor god Grund til her i Dag at understrege, at i det Lovforslag, som den højtærede Minister har fremlagt som Forhandlingsgrundlag, findes der faste og overskuelige Reguleringsbestemmelser, som efter min Mening vil kunne danne Basis for den Lovgivning, vi endeligt skal gennemføre her i Tinget. Jeg skal affholde mig fra at komme ind paa mange Enkeltheder i Lovforslaget; der vil senere i et Udvalg blive Lejlighed hertil, men skal blot understrege, at de hidtidige Reguleringsbestemmelser, som stammede fra 1931, i høj Grad trængte til at blive ændret, ikke mindst da det Grundlag, man faktisk skulde falde tilbage paa, nemlig Tjenestemændenes Reguleringsbestemmelser, ikke eksisterer mere. Efter vor Mening er det derfor i høj Grad rimeligt at følge de Veje, der er anvist.

Den Regulering af Dagpengene og de Sæts, vi sidst blev enige om for Ydelser af Huslejetilskud, sat i Forbindelse med den Huslejudgift, som Detailpristallet udviser, og ligeledes af Børnetillægget, finder vi forstandig og rimelig.

Den anden Side af Sagen, den, der vedrører det offentlige Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, giver ogsaa Basis for en rimelig Forhandling og, efter vor Mening,

for en endelig og tilfredsstillende Løsning af Spørgsmaalet, idet Reguleringen her nøje svarer til det Princip, som gælder i Forholdet til Modtagerne af Arbejdsløshedsunderstøttelsen, og hvorefter Bestemmelserne om Fortsættelseskassernes Finansiering, Arbejdsløshedsfonden o. s. v. er opbygget. Der vil senere i Udvalget blive Lejlighed til at tage Stilling til disse Spørgsmaal.

Da vi i Øjeblikket har Bestemmelser, som opretholdes, hvis dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, hvorved Arbejdsløshedsunderstøttelsen for Forsørgere kan blive $\frac{4}{5}$ af den gennemsnitlige Arbejdsfortjeneste, er det ganske givet, at den Side, der ikke skal tales meget om ved dette Lovforslag, nemlig Arbejdsanvisningen, i allerhøjeste Grad maa have vor Interesse. Der kan maaske ogsaa her være enkelte Ting at drage frem i den Udvalgsbehandling, der kommer, for hvis man kaster Blikket ud omkring til de enkelte Kommuner, til de enkelte Arbejdsanvisningskontorer, og hvor Arbejdsanvisning ellers finder Sted, da tror jeg, at Stillingen, saaledes som vi har mødt den i det Aar, der er gaaet, er en saadan, at man i meget høj Grad maa have Opmærksomheden henvendt herpaa. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen i, at der i den allersidste Tid kan være opstaaet Forhold af en saadan Karakter, at det fra Samfundets Side vil være overordentlig hensigtsmæssigt at tage hele Spørgsmaalet om at fordele Arbejdskraften op til grundig Overvejelse i det Udvalg, som nu bliver nedsat.

Om det Spørgsmaal, som er nyt i Lovforslaget her, men ikke nyt for det høje Ting, nemlig Aabning af Mulighed for Lønarbejdere for at skabe sig en Landskasse, saaledes som vi før har haft det i Kristeligt dansk Fællesforbund, kan vi sige fra vor Side, at vi har Interesse for denne Tanke, saaledes som vor Stilling klart viste det, dengang Spørgsmaalet sidst var til Behandling her i Tinget, da denne Mulighed blev afskaffet. Vi vil fra vor Side arbejde med paa at søge at skabe en Ordning, der baade vil være tilfredsstillende for de Lønarbejdere, der ønsker denne Forsikringsform, og som samtidig — og det lægger vi i allerhøjeste Grad Vægt paa — over for det offentlige, over for Samfundet som saadant, tager rimeligt og behørigt Hensyn. Naar de to